

1962 Jun 28 ILO Genève

860 Konvensjon 118 om lik behandling av utlendinger og landets egne statsborgere når det gjelder sosial trygd.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjonens generalkonferanse

som er blitt sammenkalt i Genève av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå og har trådt sammen til sin 46. sesjon 6. juni 1962,

som har besluttet å vedta visse forslag vedrørende likebehandling av statsborgere og utlendinger når det gjelder sosialtrygdene som er 5. punkt på sesjonens dagsorden, og

som er av den oppfatning at disse forslag må ha form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag den 28. juni 1962 følgende konvensjon som kan kalles Likebehandlingskonvensjonen (sosial trygd) 1962:

Art. 1. I denne konvensjon betyr:

a) «lovgivning» (legislation), enhver sosialtrygdbestemmelse så vel som lover og forskrifter,

b) «stønad» (benefits), ytelser, bidrag og pensjoner, medregnet alle tillegg eller forhøyelser,

c) «ytelser tilstått etter overgangsregler» (benefits granted under transitional schemes) enten stønad til personer som har overskredet en fastsatt aldersgrense den dag den lovgivning det gjelder trådte i kraft, eller stønad tilstått som en overgangsordning i forbindelse med begivenheter som inntreffer eller perioder som er opptjent utenfor medlemslandets nåværende grenser,

d) «dødsfallserstatning» (death-grant), ethvert engangsbeløp som utbetales ved dødsfall,

e) «Bosted» (residence), det vanlige bosted,

f) «fastsatt» (prescribed), fastsatt i kraft av nasjonal lovgivning som definert under litra a ovenfor,

- g) «flyktning» (refugee), det samme som i artikkel 1 i «The Convention Relating to the Status of Refugees of 28 July 1951»,
- h) «statsløs» (stateless person), det samme som i artikkel 1 i «The Convention Relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954».

Art. 2. 1. Ethvert medlemsland kan akseptere forpliktelsene i denne konvensjon for en eller flere av følgende trykdegrenser for hvilke det har en gjeldende lovgivning som dekker dets egne statsborgere innen dets eget territorium:

- a) sykebehandling,
- b) sykepenger,
- c) barselstønad,
- d) uførestønad,
- e) aldersstønad,
- f) etterlattestønad,
- g) yrkesskadestønad,
- h) arbeidsløshetsstønad,
- i) familiestønad.

2. Hvert medlemsland som konvensjonen gjelder for, skal etterkomme dens bestemmelser for så vidt angår den eller de trykdegrenser som medlemslandet har akseptert konvensjonens forpliktelser for.

3. Hvert medlemsland skal i sin ratifikasjon angi for hvilken eller hvilke trykdegrenser det aksepterer konvensjonens forpliktelser.

4. Hvert medlemsland som har ratifisert konvensjonen, kan seinere underrette Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå om at det aksepterer konvensjonens forpliktelser for en eller flere trykdegrenser som ikke allerede er angitt i ratifikasjonen.

5. Akseptering av forpliktelsene i henhold til pkt. 4 i denne artikkel skal anses for å være en integrerende del av ratifikasjonen med virkning fra den dag underretning blir gitt.

6. Av hensyn til gjennomføringen av konvensjonen skal hvert medlemsland som aksepterer konvensjonens forpliktelser for noen trykdegren som har bestemmelser om stønad som nevnt i litra a) eller b) nedenfor, sende Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå melding om de stønadsformer som ytes etter dets lovgivning og som medlemslandet anser for å være

- a) stønad av annen art enn den som ytes på grunnlag av direkte økonomisk medvirkning fra trygdede selv eller arbeidsgiveren, eller etter en kvalifiserende opptjeningsperiode i ervervsmessig virksomhet,
- b) ytelsen tilstått under overgangsordninger.

7. Melding som nevnt i punkt 6 i denne artikkel skal gis samtidig med ratifikasjonen eller samtidig med underretning

som nevnt i pkt. 4 i denne artikkel; når det gjelder lovgivning som blir vedtatt seinere skal underretning sendes innen tre måneder regnet fra den dag slik lovgivning er vedtatt.

Art. 3. 1. Hvert medlemsland for hvilket denne konvensjon er i kraft, skal innen sitt territorium i relasjon til sin lovgivning likebehandle statsborgere fra andre konvensjonsland med egne statsborgere, både når det gjelder dekning og når det gjelder rett til stønad innen enhver trykdegren som det har akseptert konvensjonens forpliktelser for.

2. Når det gjelder etterlattestønad skal slik likebehandling også ytes etterlatte etter statsborgere av et annet konvensjonsland uten hensyn til de etterlattes nasjonalitet.

3. De foregående punkter i denne artikkel medfører ikke at et medlemsland må anvende bestemmelsene i disse punkter på statsborgere av et annet medlemsland når det gjelder ytelser under en bestemt trykdegren, som det annet land har lovgivning om uten på dette området å yte statsborgerne av det første medlemsland likebehandling med sine egne statsborgere.

Art. 4. 1. Likebehandling når det gjelder tilståelse av stønad skal skje uten vilkår om bosted, og slik at likebehandling når det gjelder tilståelse av stønad under en spesiell gren av sosialtrygdene, kan gjøres betinget av bosted overfor statsborgere av et hvert medlemsland hvis lovgivning gjør tilståelse av stønad under denne gren av trygdelovgivningen betinget av bosted på dets territorium.

2. Uten hinder av bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel kan tilståelse av stønad som nevnt i punkt 6, litra a i artikkel 2 — unntatt legehjelp, sykepenger, yrkesskadestønad og familiestønad — gjøres betinget av at stønadmottakeren har bodd i det medlemsland etter hvis lovgivning han har rett til stønad, eller når det gjelder etterlatte, at avdøde hadde bodd der i en periode som ikke må overskride:

- a) seks måneder umiddelbart før krav fremsettes når det gjelder tilståelse av barselstønad og arbeidsløshetsstønad,
- b) fem sammenhengende år umiddelbart før krav fremsettes når det gjelder tilståelse av uførestønad, eller umiddelbart før dødsfallet, når det gjelder krav om etterlattestønad,
- c) ti år etter fylte 18 år som kan inkludere fem sammenhengende år umiddelbart før krav fremsettes, når det gjelder aldersstønad.

3. Det kan treffes særskilte bestemmelser om ytelser som tilstås under overgangsordninger.

4. Bestemmelser som måtte være nødvendige for å forhindre kumulasjon av ytelser skal i nødvendig utstrekning fastsettes i særskilte avtaler mellom vedkommende medlemsland.

Art. 5. 1. I tillegg til bestemmelsene i artikkel 4 skal ethvert medlemsland som har akseptert konvensjonens forpliktelser for vedkommende trygdegren, eller trygdegrener, garantere at både egne statsborgere og statsborgere av andre medlemsland som har akseptert konvensjonens forpliktelser for den eller de grener det gjelder, får uførestønad, aldersstønad, etterlattestønad og dødsfallstønad, samt yrkesskadestønad når de oppholder seg i utlandet, i henhold til nødvendige tiltak som blir truffet i dette øyemed i samsvar med artikkel 8.

2. I tilfelle av bosted i utlandet kan ytelse av uføre- og aldersstønad og etterlattestønad som nevnt i artikkel 2, punkt 6, litra a, gjøres betinget av at de medlemsland det gjelder deltar i ordninger for opprettholdelse av rettigheter som omhandlet i artikkel 7.

3. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke for ytelser som gis under overgangsordninger.

Art. 6. I tillegg til bestemmelsene i artikkel 4 skal ethvert medlemsland som har akseptert konvensjonens forpliktelser når det gjelder familiestønad, garantere både egne statsborgere og statsborgere fra andre medlemsland som har akseptert konvensjonens forpliktelser for denne trygdegren, tilståelse av familiestønad når det gjelder barn som bor innen slikt medlemslands territorium — på vilkår og innen grenser som vedkommende medlemsland blir enige om.

Art. 7. 1. Medlemsland som denne konvensjon gjelder for skal, på vilkår som vedkommende medlemsland blir enige om i samsvar med artikkel 8, søke å delta i en ordning for opprettholdelse av opparbeidede rettigheter og rettigheter som er under opparbeidelse i henhold til deres lovgivning for statsborgere fra medlemsland som konvensjonen gjelder for, og da for alle trygdegrener for hvilke vedkommende medlemsland har akseptert konvensjonens forpliktelser.

2. Slike ordninger skal særlig sørge for sammenlegging av trygde-, sysselsettings- og oppholdsperioder og liknende perioder med sikte på ervervelse, opprettholdelse og gjenervervelse av rettigheter og beregning av stønad.

3. Utgiftene til uføre-, alders- og etterlattestønad fastsatt i samsvar hermed, skal enten deles mellom vedkommende medlemsland eller bæres av det medlemsland på hvis territorium de stønadsberettigede oppholder seg, slik som vedkommende medlemsland blir enige om.

Art. 8. Medlemsland som konvensjonen gjelder for, kan oppfylle sine forpliktelser etter bestemmelsene i artiklene 5 og 7 ved å ratifisere «the Maintenance of Migrants Pension Rights Convention» av 1935, ved å anvende nevnte konvensjons bestemmelser i gjensidig avtale mellom bestemte medlemsland eller ved enhver flersidig eller tosidig avtale som oppfyller disse forpliktelser.

Art. 9. Bestemmelsene i denne konvensjon kan fravikes ved overenskomst mellom medlemslandene når overenskomsten ikke berører andre medlemslands rettigheter og plikter, og den inneholder bestemmelser om opprettholdelse av rettigheter som er under opparbeidelse og av opparbeidede rettigheter, med vilkår som sett under ett, er minst like gunstige som de som følger av denne konvensjon.

Art. 10. 1. Bestemmelsene i denne konvensjon gjelder for flyktninger og statsløse uten vilkår om gjensidighet.

2. Denne konvensjon gjelder ikke for særordninger for statstjenestemenn, særordninger for krigsofre eller forsorgshjelp.

3. Denne konvensjon krever ikke at noe medlemsland anvender dens bestemmelser overfor personer som i henhold til reglene i internasjonale overenskomster er unntatt fra dets nasjonale trygde-lovgivning.

Art. 11. De medlemsland konvensjonen gjelder for skal, uten vederlag, yte hverandre administrativ bistand med sikte på å lette anvendelsen av konvensjonen og gjennomføringen av deres respektive sosiale trygdelovgivninger.

Art. 12. 1. Denne konvensjon skal ikke komme til anvendelse på stønad som er løpende for konvensjonen trer i kraft for vedkommende land for den trygdegren som stønaden er betalbar under.

2. I hvilken utstrekning konvensjonen skal gjelde for stønad knyttet til trygdetilfelle som er inntrådt før dens ikrafttreden for vedkommende medlemsland for den trygdegren hvorunder stønaden deretter ytes, skal bestemmes ved flersidig eller tosidig avtaler, eller i mangel av det, av lovgivningen i vedkommende land.

Art. 13. Denne konvensjon skal ikke anses for å revidere noen gjeldende konvensjon.

Art. 14. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 15. 1. Denne konvensjon skal kun være bindende for de av Den internasjonale arbeidsorganisasjons medlemmer hvis ratifikasjoner er blitt registrert av Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder

etter den dag da ratifikasjonene fra to medlemsland er blitt registrert av Generaldirektøren.

3. Konvensjonen trer deretter i kraft for hvert enkelt medlemsland 12 måneder etter den dag da dets ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 16. 1. Et medlemsland som har ratifisert denne konvensjon kan si den opp når 10 år er gått, regnet fra den dag da konvensjonen først trådte i kraft, ved å oversende en erklæring til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. En slik oppsigelse får ikke virkning før ett år etter den dag den blir registrert.

2. Ethvert medlemsland som har ratifisert denne konvensjon og som ikke benytter seg av sin rett til å si den opp etter bestemmelsene i denne artikkel innen ett år etter utløpet av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, vil være bundet for en ny 10-årsperiode, men kan si opp konvensjonen ved utløpet av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 17. 1. Generaldirektøren i Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av den Internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som blir oversendt ham av organisasjonens medlemmer.

2. Når Generaldirektøren underretter organisasjonens medlemmer om den annen ratifikasjon som er blitt oversendt ham, skal han gjøre medlemmene oppmerksom på hvilken dag konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 18. Generaldirektøren i Det internasjonale arbeidsbyrå skal, med henblikk på registrering i henhold til artikkel 102

i FN-pakten, gi FN's Generalsekretær utførlig melding om alle ratifikasjoner og oppsigelser som er registrert hos ham i samsvar med bestemmelsene i de foregående artikler.

Art. 19. Styret i Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det måtte finne det nødvendig, forelegge Generalkonferansen en rapport om virkningen av gjennomføringen av konvensjonen og undersøke hvorvidt det er ønskelig å forelegge Generalkonferansen en rapport om virkningen av gjennomføringen av konvensjonen og undersøke hvorvidt det er ønskelig å forelegge spørsmålet om hel eller delvis revisjon av den for Konferansen.

Art. 20. 1. Dersom Konferansen skulle vedta en ny konvensjon som innebærer en hel eller delvis revisjon av denne konvensjon, skal med mindre den nye konvensjon bestemmer noe annet,

- a) ratifikasjonen fra et medlemsland av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon, uten hinder av bestemmelsene i artikkel 16 ovenfor, hvis og når den nye reviderte konvensjon har trådt i kraft,
- b) denne konvensjon ikke lenger være åpen for ratifikasjon av medlemslandene fra den dag den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i hvert tilfelle fortsatt gjelde i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsland som har ratifisert denne men ikke den reviderte konvensjon.

Art. 21. Den engelske og den franske versjon av konvensjonens tekst har samme gyldighet.